

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 389 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

51/2018. (III. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. szeptember 11-én postai úton előterjesztett **panaszát** a 2018. március 8-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt; a panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. szeptember 11-én terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. augusztus 21-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványának terjedelmére, és zavaros voltára tekintettel a Testület az irat szövegerinti ismertetésétől eltekint, annak lényegi és releváns információinak ismertetésére szorítkozik.

A panaszos beadványában előadta, hogy a laptopját lefoglalták a rendőrök, véleménye szerint azért, hogy ne tudjon beadványt írni. Egyben az adathordozóit is lefoglalták, hogy a panaszosnak a rendőrökkel kapcsolatos korábbi előterjesztéseiben „kutakodni” tudjanak. A panaszos véleménye szerint „mondvacsínáltan, kibabrálásból” foglalták le a videokameráit is, mivel a videokamerának nincsen belső memóriája.

A panaszos kutyája 2017. augusztus 16-án 16 óra 45 perc körüli időben elszökött az utcán a panaszostól, ezért gépkocsival indult el megkeresni. A kutyát a szokásos 5-10 perc helyett legalább 40-45 perc alatt lelta fel, és nyomban elkapta. A panaszos elmondása szerint kiderült, hogy az utcájuk végénél lévő utcasaroknál, a lakhelyétől 150 méterre fogta meg „valami facebook kutyás oldalon szereplő műkutyás hölgy”. A panaszos partnerének lakóépületéből több utcán, és legalább 600-800 méteren üldözte nagyon nagy téren keresztül a „műkutyás”, panelházban lakó nő, aki a kutyát ott megfogta és visszatartotta.

A panaszos három-négy alkalommal lassan elhaladt a környéken gépkocsival, amikor a másik irányból haladt el, meglátta a kutyáját. Kipattant és a nyakörvénel megemelve, vezetve betette szó nélkül a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

gépkocsijába, majd mikor be akart szállni, szóváltás alakult ki hármuk között (a panaszos nem tisztázza, hogy kikről van szó). A panaszos véleménye szerint emiatt „koholtak össze” ellene mindent, amit csak tudtak.

V. I. körzeti megbízott a panaszosnak állatkínzásról beszélt 2017. augusztus 18-án 13 óra 30 perctől, az előállítás okaként, a panaszos nem tudja, hogy miért minősítették át garázdaság vétségére.

Ugyanezen az augusztus 18-ai napon 13 óra 30 perc után a rendőrökkel lévő hatósági állatorvos a panaszos magánházának garázsában chippel azonosította és szemrevételezte a panaszos kutyáját, de nem észlelhetett rajta bántalmazást. A panaszos nyomban jegyzőkönyvbe foglaltatta, hogy a hatósági állatorvos jelenlétében a kutyájához szólt, erre a kutya kedvesen „mosolyogva” ránézett és csóválta a farkát. A panaszos véleménye szerint ez mindent elárul a kutyájával való viszonyáról, ez a negyedik ugyanilyen fajtájú kutyája.

Amikor a panaszoszt kiengedték 2017. augusztus 21-én 12 óra 15 perc körül a Sz. Rendőrkapitányságról, 1 órán belül indultak gépkocsival a kutyáját szállítva a környéken a leghíresebb és legkorszerűbb orvosi rendelővel rendelkező állatorvoshoz az éves kötelező injekcióra és szakvélemény készítésére a kutya bántalmazásával kapcsolatban. Tekintettel arra, hogy közokiratban azt állították, hogy a panaszos rúdlámpával legalább három alkalommal, nagy erővel fején ütötte és több alkalommal megrúgta a kutyáját.

A panaszos véleménye szerint „összefabrikáltak” ellene legalább három bűnügyet, melyek közül csak az utolsóban volt lehetősége B. K. r. őrnagynak őrizetbe venni a panaszoszt, 2017. augusztus 18-án koholt és életszerűtlen vádakkal.

B. K. r. őrnagy a panaszos szerint talán nem vette észre, hogy vezető ügyeletesként közokiratot hamisított a Sz. Rendőrkapitányságon, ezáltal 2017. augusztus 18-án történt gyanúsított kihallgatásról szóló közokirat kapcsán. Szintén közokiratot hamisított a rendőr a panaszos véleménye szerint a „jegyzőkönyv gyanúsított folytatólagos kihallgatásáról” 2017. augusztus 18-án készült jegyzőkönyvvel.

A panaszos véleménye szerint a helyi rendőrök az előző évben „vadásztak rá”, azért, hogy megállíthassák, és amit csak tudtak, „összefabrikáltak”

A panaszos 2017. augusztus 18-án a M. utcában állt meg a gépkocsijával, amikor mögé értek a helyi körzeti megbízottak a járőrautóval, négyen szálltak ki, és odamentek a panaszoshoz. V. I. rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy közúti ellenőrzés, de egy másik rendőr a kezében lévő SONY gyártmányú videokamcorderrel videofelvételt készített (amíg be nem ültették a járőrautóba, végig).

A panaszos kiszállt, átadta az iratait, a rendőrök teljes priorálást tartottak, légalkohol teszttel folytatták (negatív), majd a V. I. körzeti megbízott állatkínzás bűncselekményre hivatkozott, de házkutatási iratot, vagy bármilyen rendőri iratot nem mutattak neki.

A házkutatási határozatot, illetve a lefoglalt és elszállított tárgyakról szóló határozatot a panaszos nem kapta meg. Azt sem tudta pontosan, hogy miket foglaltak le, a panaszos 17 tételig jutott, de állítólag 23 tételről volt szó. A panaszos véleménye szerint a rendőrök semmit nem vihettek volna el a magánházából, továbbá kifejti, hogy szerinte azért vitték el a speciális kábel-csatlakozóit is, hogy a saját gépükön is olvasgatni, nézegetni tudják a panaszos személyes dolgait 2007-ig visszamenőleg. Ezek a panaszos véleménye szerint nem tartoznak az ügyhöz, ezért a személyiségi jogait sérti.

A panaszos sérelmezte továbbá az autós kamerájának lefoglalását is, továbbá, hogy a rendszeresített hordtáskáik nélkül foglalták le az említett tárgyakat a rendőrök, nem törődve a karcmentességgel és állagmegórással.

A panaszos szerint a rendőrséggel kapcsolatos más ügyei miatt történtek a fenti események, ezzel próbálták ellehetetleníteni a védekezését. A rendőrök arra szólították fel, hogy bűncselekményből származó tárgyakat adja elő, a panaszos erre azt mondta, hogy ilyen nincsen.

A panaszos garázsába bementek a rendőrök, és azonnal hátrabilincseltek, arra hivatkozva, hogy a panaszos ellenállt, de ez véleménye szerint életszerűtlen, mivel négy egyenruhás rendőr volt. A panaszos szerint „mondvacsínáltan” alkalmaztak ellene kényszerítőeszközt, a bilincset nagyon ráhúzták a csuklójára, hiába kérte, hogy lazítson rajta, a rendőr nem tette meg. Az intézkedés alatt végig így tartották a panaszoszt, így állították elő a rendőrkapitányságra, ahol levették róla, és nagyon meglátszott a bilincselés nyoma a csuklója felett, elszibbadtak a kezei. A panaszoszt a leíróban hagyták, ahonnan este kísérték az ugyanabban az épületben lévő irodába, ezáltal a készenléti nyomozó 20 óra 30 perc körüli időpontban kezdte meg kihallgatását, kétszer is. B. K. r. őrnagy által aláírt irat miatt 72 órás bűnügyi őrizetbe vették. A fogdába történő befogadáskor ezáltal kötelező rendőrorvosi

vizsgálatkor az orvos által észlelt szívritmuszavar miatt nem került fogdára a panaszos, hanem az SBO Klinikára szállították járőrautóval, ahonnan másnap hajnalban visszaszállították a kapitányságra, fogdába tették. 2017. augusztus 21-én a panaszossal a déli órákban közölték, hogy pakoljon, mert az ügyész nem indítványozta az őrizetben tartását.

A panaszos állítása szerint a házkutatást elrendelő határozatot nem közölték vele. A panaszos véleménye szerint a gépkocsijában lévő tárgyak megtekintése motozásnak és nem házkutatásnak minősült. A rendőr a panaszos állítása szerint „ráfogta”, hogy nem adott elő egy videokamerát, és erre hivatkozva tartott házkutatást. A panaszos szerint senki nem szólította fel arra, hogy adja elő a keresett dolgot, csak arra, hogy „a bűncselekményből származó tárgyat” adja elő. Arra sem szólították fel, hogy az információs rendszeren, vagy adathordozón tegye lehetővé a hozzáférést. A panaszostól a rendőrök több elemlempát lefoglaltak, laptopot, adathordozókat, csatlakozó-kábeleket, amelyről iratot nem hagytak hátra.

A panaszos beadványában összefoglalta, hogy miket sérelmez az intézkedéssel kapcsolatban: a lefoglalt tárgyak törvénysértő elszállítását, a törvénysértő hátrabilincselést, a közokirat-hamisítást, amelyet véleménye szerint B. K. r. őrnagy követett el.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) 2017. augusztus 18-án 15 óra 46 perckor lezárt jegyzőkönyv házkutatásról és lefoglalásról című dokumentumban az alábbiak szerint foglalja össze az intézkedést.

A házkutatás 2017. augusztus 18-án 13 óra 30 perckor kezdődött. Az eljáró hatóság közölte a nyomozási cselekmény célját, majd ezt követően felszólította az érintett személyt, hogy a keresett dolgot adja elő. Az eljáró figyelmeztette az érintettet, hogy az átadás megtagadása nem akadályozza annak, hogy a keresett dolgot házkutatással megszerezzék.

A házkutatást szenvedő nem volt hajlandó sem a határozatot átvenni, sem a jegyzőkönyvet aláírni, ezért hatósági tanú alkalmazására és az eljárási cselekmény kép- és hangrögzítésére került sor. A panaszos nyilatkozata szerint nincs bűncselekményből származó tárgy a birtokában a házkutatással érintett gépjárművében. A házkutatás célját közölve megkezdett házkutatás során a panaszos megmutatta az autóját, melynek során kisméretű lámpát adott át, amely nem azonos a tanúk által megjelölt lámpával mérete alapján.

A rendőrök ezek után átkutatták a lakást, a panaszos gépjárművét, és ezeken a helyeken a következő tárgyakat találták meg, amelyeket a Be. 151.§ (1), (2) bekezdése alapján a helyszínen lefoglaltak.

A gépjármű átvizsgálása során a csomagtartóból előkerült egy fekete Samsonite márkájú táskából egy darab márkajelzés nélküli 20 centiméter hosszúságú elemlempa, nem működőképes állapotban. Többszöri felszólításra a panaszos előadta a zsebében lévő Panasonic márkájú digitális fényképezőgépet, benne SD kártyával és két darab elemmel. A panaszos önként átadta az autó Mio típusú fedélzeti kameráját, SD kártyával. Az autó csomagtartójából előkerült, a panaszos önként előadta a fekete színű, kép- és hangfelvétel rögzítésére alkalmas tablett, mely mérete alapján nem volt kapcsolatba hozható (az eljárás addigi szakaszában felmerült adatok alapján) a cselekmény elkövetésével. A panaszos tagadta, hogy más kép- és hangrögzítésre alkalmas berendezés lenne az autójában, majd 13 óra 58 perckor előkerült az autó vezető ülésének napellenzőjébe csíptetve egy bekapcsolt állapotú diktafon, mely 49 perc 18 másodpercet mutatott. A diktafon is lefoglalásra került.

A házkutatás ezen fázisában bekapcsolódott az eljárásba a helyszínre hívott dr. T.F. hatósági állatorvos, aki szaktanácsadóként vett részt az eljárásban.

A házkutatás 14 óra 7 perckor a panaszos ingatlanjában folytatódott, úgy, hogy a panaszos önként kinyitotta az ingatlan garázsának az ajtaját, majd az eljáró rendőrök előtt becsukta, hangoztatva, hogy „ide be nem jönnek”. Ezt követően az intézkedést akadályozó panaszost hátratett kézzel megbilincseltek és a házkutatás további szakaszában így is maradt.

Az utcára nyíló garázsban bal oldalt a radiátoron a bizottság megtalálta és lefoglalta a Maglite márkájú rúdlámpát, továbbá egy Maglite márkájú, kicsiszolt eredeti azonosítójú rúdlámpát. Az eljárás ezen szakaszában bevonásra került a panaszos élettársa, aki a helyszínre érkezett és segítette a kutya megfogásában, hogy az állatorvos megvizsgálhassa. A kutya korának, fajtájának megfelelő közepesen

táplált és fejlett jószág, melyen hosszú szőre okán egyértelműen nem volt látható külsérelmi nyom, bőrén sérülés nem volt látható. Az orvos elvégezte a szükséges vizsgálatokat. A panaszos hangját hallva farkát csóválta és kedvesen ránézett. Az állatorvos 14 óra 29 perckor távozott a helyszínről.

A házkutatás a műhelyen keresztül a négyszobás ház konyhájában folytatódott, ahol feltalálásra került egy végig fekete szigetelőszalaggal bevont kb. 25 centiméter hosszú lámpa, melyről a panaszos azt állította, hogy azt szokta magával hordani. A konyhaasztalon volt egy ugyanekkora lámpa.

A házkutatás során a panaszos egyik dolgozószobájának tűnő helyiségben megtaláltak és lefoglaltak egy Olympus márkájú diktafont, egy másik diktafont a radiátorról, és még egy további diktafont az ablakpárkányon található dobozból. Lefoglalásra került továbbá a szoba íróasztaláról egy Canon Legria kamerát a benne lévő SD kártyával és adapterrel, az ablakpárkányról egy merevlemez, az asztalról egy ASUS laptop (mivel hozzá volt csatlakoztatva az egyik lefoglalt diktafon), és két további merevlemez, valamint SD kártyák. Összesen 23 tételt foglalt le a rendőrség, melyeket az intézkedő rendőrök a jelentésben részletes jellemzéssel azonosítható módon számbavettek, és a bűnjeljegyzéssel együtt a Testület rendelkezésére bocsátottak, a Testület a lényegi információk közlésére szorítkozott a lefoglalt tárgyak ismertetésénél.

A panaszos jegyzőkönyvben kívánta rögzíteni, hogy az autós kamera a nagy melegben lefagyott, utólag kiderült, hogy nem rögzített. Az esettel kapcsolatos felvétel csak a Panasonic fényképezőgépen található meg. A házkutatási határozatot a panaszos nem kívánta átvenni, az abban foglalt panaszjogával kapcsolatban azonban kijelentette, hogy panasszal kíván élni a házkutatás ténye ellen.

2) A jelentés előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról című dokumentum szerint a panaszossal szemben az 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) 29.§ (1) bekezdése szerint igazoltatást, (6) bekezdése szerinti igazoltatott személy átvizsgálását és a 33. § (2) bekezdés b) pont szerinti bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítását foganasították.

Az intézkedés során kényszerítő eszközként az Rtv. 48.§ szerint bilincset a d) pont szerinti ellenszegülés megszegése érdekében, valamint b) pont szerinti támadás megakadályozása érdekében, továbbá a 47.§ szerint testi kényszert alkalmaztak. A bilincset 2017. augusztus 18-án 13 óra 40 perctől 16 óra 5 percig alkalmazták, a 30/2011. (IX.22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41.§ (4) bekezdés b) pontja szerint kezek előre illetve hátra bilincselésével. Az intézkedés során sérülés nem keletkezett, anyagi kár nem keletkezett.

M. K. r. főtörzsőrmester, H. N. r. főtörzsőrmester és V. I. r. főtörzsőrmester a jelentésben az alábbiak szerint adta elő az intézkedés alapjául szolgáló eseményt.

A panaszosnál történő házkutatás lefolytatásában és a személy előállításában kellett segítséget nyújtaniuk, ezért 13 óra 18 perckor megérkeztek a M. utcai címre. A panaszos ekkor gépjárművével készült megfordulást végezni a házától két számmal feljebb található kapualjban. A panaszost látva a rendőrök azonnal megállították és intézkedés alá vonták. Az intézkedést V. I. r. hadnagy kezdte meg, aki felkérte a panaszost, hogy közlekedésrendészeti ellenőrzés céljából adja át a saját és járműve okmányait, amelynek a panaszos eleget tett. Ezt követően a rendőrök közölték a panaszossal, hogy az intézkedésről kamerafelvétel készül, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett. A panaszos adattári ellenőrzését követően az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal, hogy intézkedésüknek a megadott úgyszámon folytatott nyomozással kapcsolatos házkutatás lefolytatása a célja a továbbiakban. A panaszos ezt megértette, de az addigi együttműködő magatartása érezhetően megváltozott, ingerültebb lett, többször közölte, hogy nála biztos, hogy nem fognak a rendőrök házkutatást foganasítani, továbbá tagadta, hogy bűncselekménnyel összefüggésbe hozható tárgyak lennének a birtokában. Ezt követően a rendőrök megkezdték a panaszos járművének átvizsgálását, melyből egy zseblámpa, valamint több informatikai eszköz előkerült, melyek pontosan rögzítve lettek a jegyzőkönyvben. A panaszossal közölték, hogy az időközben a helyszínre érkezett hatósági állatorvos számára biztosítsa a tulajdonát képező kutya megvizsgálását. A panaszos ekkor közölte, hogy kiviszi az utcára, de a házába biztos, hogy nem fog bemenni senki. A panaszost ekkor sokadjára, „A törvény nevében!” szavak előrebocsátásával figyelmeztették, hogy vesse alá magát az intézkedésnek, és azt ne akadályozza. A panaszos ekkor a rendőrök kíséretében elindult a háza nagy kapujához, melyet kinyitott, de maga mögött be akart zárni, azzal megakadályozva a nyomozati cselekmény eredményes lefolytatását. Ennek megakadályozása érdekében az egyik intézkedő rendőr az ajtót megragadta és ellentartotta, majd a panaszost ismételtelen felszólította az együttműködésre. A panaszos ezt követően az ajtót elengedte, de hangját felemelte, és nemtetszését nyilvánította ki. Az

egyik intézkedő rendőr a panaszost felszólította, hogy forduljon a fal felé, mivel meg lesz bilincselve a további ellenszegülés megakadályozása érdekében. A panaszos ezt megértette és vonakodva eleget tett az utasításoknak. A bilincselés során a panaszos kezei hátra lettek csavarva és egymáshoz lettek bilincselve. A bilincselést követően a panaszos teljesen együttműködő magatartásra váltott, és az eljárás lefolytatását a továbbiakban nem akadályozta. A kutyát az állatorvos megvizsgálta, a lakóház átkutatására került, és további zseblámpákat, valamint informatikai eszközöket foglaltak le, melyeket egyedi azonosításra alkalmas módon, a helyszínen készült jegyzőkönyvben rögzítettek.

A panaszost az utasításoknak megfelelően ezt követően a Sz. Rendőrkapitányságra előállították a bűncselekmény elkövetésének gyanúja végett. A panaszos az intézkedés során mindennel szemben panasszal élt, és semmit nem volt hajlandó átvenni, ezért hatósági tanú is alkalmazásra került, valamint az intézkedés teljes ideje alatt videofelvétel készült. A panaszos a bilincs alkalmazása miatt is panasszal kívánt élni, mivel az a kezét megnyomta, de hámsérülése nem keletkezett.

3) M. K. r. főtörzsőrmester 2017. október 9-én kiegészítő jelentést készített az intézkedésről, mely dokumentum kiegészítő információkat tartalmazó részeinek ismertetésére szorítkozik a Testület.

Kiegészítő információként kívánta elmondani a rendőr, hogy a panaszos a T. Rendőrőrs teljes állománya által ismert személy, ami abból eredeztethető, hogy rendszeresen konfliktusba keveredik a lakókörnyezetéből valakivel, és ezért majdnem mindenkinek volt már vele szemben intézkedése. B. K. r. őrnagy soha, semmilyen utasítást nem adott arra nézve, hogy a panaszost vonják intézkedés alá.

Az intézkedés során kamera alkalmazására azért került sor, mivel a rendőröknek tudomása volt róla, hogy a panaszos minden alkalommal panasszal él az őt érintő eljárásokra, ezért annak minden egyes mozzanata dokumentálásra került ilyen formában is.

A panaszos valóban jelezte az intézkedés során, hogy fáj a bilincs számára, azonban ezt nem abból adódóan érezhette, hogy embertelen módon lett volna megbilincselve, hanem azért, mert a bilincs kialakításából adódóan kényelmetlen, illetve a személy nagy termete miatt eleve kényelmetlen a hátra helyzetben történő bilincselésből adódó kikényszerített testtartás számára. Az intézkedés során a r. főtörzsőrmester többször is megtekintette a bilincset a panaszos kezén, az azonban az előírásoknak megfelelően volt rögzítve, felesleges fájdalmat nem okozott, amelyet az is igazol, hogy annak ellenére, hogy huzamosabb ideig tartott, semmilyen sérülést nem okozott.

Az előállítás napján a panaszos előadta a szolgálatirányító parancsnoknak a bilincseléssel kapcsolatos panaszát, amelyet a panaszos a későbbiek során dokumentált formában visszavont.

4) H. N. r. főtörzsőrmester 2017. október 10-én készült kiegészítő jelentésében az alábbi releváns kiegészítő információkat foglalta össze.

A panaszosnak az intézkedés során többször, jól érthetően el lett magyarázva, hogy a nála lévő tárgyak miért lesznek lefoglalva, és előreláthatólag mikor kapja vissza azokat.

5) B. K. r. őrnagy 2017. október 12-én kiegészítő jelentést készített a Testület kérdéseinek megválaszolására érdekében.

A panaszossal szemben a 2012. C. törvény a Büntető Törvénykönyvről (továbbiakban: Btk.) 244.§ szerinti állatkínzás gyanúja miatt feljelentést tettek 2017. augusztus 16-án. A helyszíni intézkedésre ugyanezen a napon 17 óra 30 perc körüli időben került sor, majd az intézkedés végeként, az állatkínzás miatti büntető feljelentés megtételére, a bűnügyi készülség parancsnoka utasította a körzeti megbízottakat.

A nyomozást 2017. augusztus 17-én reggel rendelte el a bűnügyi készülségi szolgálat parancsnoka, és ugyanezen a napon az ügyben 2 főt tanúként hallgatott meg a készülség, akik a cselekmény szemtanúi voltak. 2017. augusztus 18-án a bűnügyi osztályvezető-helyettes kérésére nyújtott segítséget a T. Rendőrőrs két körzeti megbízottja, M. K. r. főtörzsőrmester és H. N. r. főtörzsőrmester, valamint V. I. r. hadnagy a panaszossal szemben végrehajtott házkutatásban, előállításban, ugyancsak a bűnügyi készülségi szolgálatnak. A panaszos gyanúsított kihallgatását a bűnügyi készülségi szolgálat hajtotta végre.

A Sz. Rendőrkapitányság állománya, így a T. Rendőrőrs állománya sem elfogult a panaszossal szemben, az intézkedések nem részrehajló módon kerülnek végrehajtásra a vele kapcsolatos ügyekben. A körzeti megbízottak azért intézkednek vele szemben rendszeresen, mert a panaszos az őrs illetékességi területén lakik, 2013. óta folyamatosan konfliktusban áll a lakókörnyezetével, szomszédaival, ami miatt az őrs körzeti megbízottaihoz több állampolgári panasz is érkezett, sor több büntetőeljárásban hol sértett, hol feljelentett személy volt. A panaszos azért érzi úgy, hogy a r. őrnagy szándékosan, elfogultan intézkedik, mert 2007. óta körülbelül három alkalommal dolgozott olyan

bűnügyekben, amelyekben a panaszos bűnügyi őrizetbe vételre került, ebből két alkalommal ő írta alá a panaszos őrizetbe vételi határozatait parancsnokként, az ellene erőszakos, garázda magatartása miatt indított büntetőügyek lefolytatása során. A panaszos 2018. júliusáig felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt áll. A Sz. Járásbíróságon zaklatás és más bűncselekmény miatt folyó, ítélettel egyelőre még le nem zárt büntetőeljárásban kirendelt igazságügyi elmeorvosszakértő véleményét a r. őrnagy csatolta jelentéséhez, ezt a következő pontban ismerteti a Testület.

A r. őrnagy elmondta továbbá, hogy a panaszos a környezetét folyamatosan kamerázza, gépkocsijában is kamerát használ, a vele szemben intézkedő rendőröket később követi gépkocsival, róluk felvételeket készít, stb.. Az ellene zaklatás miatt feljelentést tevő személyeket követi gépkocsival, kamerázza őket, veszezszi velük.

A panaszost 2017. augusztus 18-án gyanúsítottként, majd folytatólagosan is K. L. r. zászlós hallgatta ki, aki a S. Rendőrőrs nyomozója. A RobotzsaruNeo ügyviteli rendszer a készített jegyzőkönyvek első bekezdésében, az eljárási cselekmény helyszínéként az adott rendőr munkahelyeként beállított objektumot, irodát jelöli meg. Ezért K. L. r. zászlós által készített jegyzőkönyvekben a S. Rendőrőrs került megjelölésre, amelyet a rendőr a jegyzőkönyv felvétele során nem javított át. A gyanúsított kihallgatása alkalmával a r. őrnagy nem volt jelen, a gyanúsítottal nem találkozott, még a rendőrkapitányság épületében sem tartózkodott. Az őrizetbe vételi határozatot – vezető ügyeletes parancsnokként – a lakásán írta alá, így sem ő, sem a kihallgatást végző kolléga nem követett el közokirat-hamisítást.

6) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos elmeállapotával kapcsolatban készült igazságügyi elmeorvosszakértői lelet és szakvélemény című dokumentumot. A lelet szerint a panaszos gondolkodásmódja, vonatkoztatásai, túlértékelései egyértelműen eléri a psychosis szintjét. Hosszú ideje fennálló paranoid személyiség talaján, a téveszmék megszereződésével kialakult, az elmebetegség szintjét elérő üldöztetési, rendszerezett téveszmés zavar (tartós deluzív zavar) igazolható.

Mindennapi cselekedeteiben, ítéletalkotásaiban is ezen téveszmerendszer mentén gondolkodik, attól elvonatkoztatni nem tud. A hosszú ideje fennálló betegség fokozatos súlyosbodása a gyógyszeres kezelés hiányának tulajdonítható. A betegségbehatás hiánya mind a betegség felismerését, mind a kezeléssel történő együttműködést akadályozza.

Jellemzi továbbá a narcisztikus sérülékenység, mely tovább nehezíti alkalmazkodását, és a kritikával szemben fokozottan érzékeny, sértődékeny teszi. Emiatt környezetével gyakran kerül konfliktusba, melyet sajátos módon, túlreagálva próbál megoldani, mialatt mindvégig meg van győződve saját igazáról, mely a realisztikus elemeket teljesen nélkülözi.

Vizsgálati helyzetben magatartása közel konvencionális, azonban könnyen provokálható, ösztön- és indulatvezérelt.

Betegsége miatt képtelen cselekménye következményeinek felismerésére, vagy az ennek megfelelő cselekvésre

7) V. J. c. r. őrnagy 2017. október 10-én készített kiegészítő jelentést az intézkedésről.

A r. őrnagy előadta, hogy az intézkedés előtt a panaszost, korábról nem ismerte, emlékezete szerint vele szemben eljárási cselekményt korábban nem fogantatosított.

A garázdaság miatt folytatott büntetőeljárásban a házkutatás fogantatosítására határozattal, bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt került sor, mely eljárási cselekményen a cselekmény tárgyi bizonyítási eszközként szolgáló, a garázdaság elkövetéséhez használt (tanúk által megjelölt) fekete rúdlámpát, valamint olyan eszközöket kerestek, amelyek kép- és hangfelvétel rögzítésére alkalmasak, és az által (a tanúk által elmondottaknak megfelelően) az elkövetési magatartást rögzíthették, illetve tartalmazhatták.

Mivel a garázdaság során a panaszos a megalapozott gyanú szerint a kutyáját bántalmazta, így hatósági állatorvos bevonására is sor került az eljárási cselekmény során, aki a jószágot megvizsgálta.

Mivel a panaszos nem volt hajlandó sem átvenni, sem aláírni a házkutatási határozatot, így hatósági tanú bevonására került sor, amellett, hogy az eljárási cselekmény kép- és hangfelvételen rögzítésre került. A házkutatás során a panaszos egyedül a jegyzőkönyvbe foglalt panasz részt volt hajlandó aláírni, és a helyszínen kijelentette, hogy jegyzőkönyvi példányt sem vesz át.

Az eljárási cselekményen lefoglalt tárgyak pedig előtte tételesen áttekintésre kerültek a kép- és hangfelvételen rögzített módon.

8) V. I. r. hadnagy 2017. október 8-án az alábbi kiegészítő megállapításokat tette az intézkedéssel kapcsolatban.

A panaszos pártfogói felügyeletével kapcsolatos ellenőrzéseket a r. hadnagyajtotta végre 2015. november 21-től 2017. július 31-ig. A panaszossal szemben jelenleg is több büntetőeljárás van folyamatban, valamint elmeorvosi vizsgálatot is kezdeményeztek vele szemben a paranoiás zavarai és téveszméi miatt. Mindezek miatt a hadnagy jól ismeri a panaszost, és tisztában volt azzal, hogy az intézkedés során valószínűleg agresszívan és ellenállóan fog fellépni a rendőrökkel szemben, ezért javasolta, hogy többen menjenek a házkutatás végrehajtására és arról kamerafelvételt is készítsenek.

A panaszos 2017. augusztus 16-án 17 óra 30 perc körüli időben Sz., T. utcában tanúk jelenlétében a nála lévő rúdlámpával, legalább három alkalommal, nagy erővel fején ütött és több alkalommal megrúgott egy nagytestű kaukázusi kutyát. A panaszos a tanúk elmondása alapján hang- és kamerafelvételt is készített a cselekményről, valamint a szemtanúkat megfenyegette. (A cselekménnyel kapcsolatban három szemtanú is meghallgatásra került, akiknek vallomását a rendőrség csatolta az iratokhoz. Ezek ismertetésétől a Testület eltekint – terjedelmükre való tekintettel –, de kihangsúlyozza, hogy a tanúk által elmondottak egyértelműen felvetik az állatkínzás, továbbá a garázdaság megalapozott gyanúját.) A házkutatás keretében a cselekményről készített felvételeket próbálták meg feltalálni, valamint nevezett kutyáját akarták megvizsgáltatni egy hatósági állatorvossal.

9) A büntető feljelentés lényegét összefoglalva megállapítható, hogy a panaszos 2017. augusztus 16-án szemtanúk jelenlétében legalább három alkalommal szándékosan, a kezében lévő nagyméretű rúd elemlámpával erőteljesen fejbe vágta a kutyáját, majd ezt követően több alkalommal erőteljesen a kutya oldalába rúgott, majd mikor a szemtanúk felszólították, hogy fejezze be ezt a viselkedést, velük is agresszívan, fenyegetőzve, kötekedően viselkedett. A panaszos a szemtanúk elmondottak alapján felvételt készített az eseményekről.

10) A rendőrség csatolta a jegyzést a nyomozás elrendeléséről (2017. augusztus 17.), a jegyzőkönyveket a tanúk kihallgatásáról, a határozatot házkutatás lefoglalás elrendeléséről (2017. augusztus 18.), a határozatot őrizetbe vétel elrendeléséről (2017. augusztus 18.) és annak megszüntetéséről (2017. augusztus 21.), és a jegyzőkönyvet a panaszos gyanúsított kihallgatásáról. A rendőrség csatolta továbbá a Sz. Járási és Nyomozó Ügyészség határozatát, amelyben az ügyészség a panaszos által az intézkedéssel kapcsolatban (gyanúsítás és lefoglalás körében) bejelentett panaszokat elutasította.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez való jogát, XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményét, továbbá a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta a bilincs alkalmazásának indokoltságát.

A panaszos előadása szerint „törvénysértően” történt a kezeinek hátrabilincselése, mivel az intézkedő rendőr a bilincset túlságosan szorosra állította a kezét, ezzel fájdalmat okozva neki.

A rendőri álláspont szerint a házkutatás foganatosításához nyilvánvalóan szükség volt arra, hogy a panaszos házába bejussanak. A panaszos elindult a kutyájáért háza kapujához, melyet kinyitott, de maga mögött be akart zárni, ezzel megakadályozva a nyomozati cselekmény eredményes lefolytatását. Ennek megakadályozása érdekében az egyik intézkedő rendőr az ajtót megragadta és ellentartotta, majd a panaszost ismételt felszólította az együttműködésre. A panaszos ezt követően az ajtót elengedte, de hangját felemelte, és nemtetszését nyilvánította ki. Az egyik intézkedő rendőr a panaszost felszólította, hogy forduljon a fal felé, mivel meg lesz bilincselve a további ellenszegülés

megakadályozása érdekében. A panaszos ezt megértette és vonakodva eleget tett az utasításoknak. A bilincselés során a panaszos kezei hátra lettek csavarva és egymáshoz lettek bilincselve. A bilincselést követően a panaszos teljesen együttműködő magatartásra váltott, és az eljárás lefolytatását a továbbiakban nem akadályozta.

A panaszos valóban jelezte az intézkedés során, hogy a bilincs fájdalmat okoz neki, azonban ezt nem abból adódóan érezhette, hogy embertelen módon lett volna megbilincselve, hanem azért, mert a bilincs kialakításából adódóan kényelmetlen, illetve a személy nagy termete miatt eleve kényelmetlen a hátra helyzetben történő bilincselésből adódó kikényszerített testtartás a számára. Az intézkedés során a r. főtörzsőrmester többször is megtekintette a bilincset a panaszos kezén, az azonban az előírásoknak megfelelően volt rögzítve, felesleges fájdalmat nem okozott, amelyet az is igazol, hogy annak ellenére, hogy huzamosabb ideig tartott, semmilyen sérülést nem okozott. Az intézkedés során az Rtv. 48.§ szerint bilincset a b) pont szerinti ellenszegülés megszegése érdekében, valamint d) pont szerinti támadás megakadályozása érdekében alkalmaztak. A bilincset 2017. augusztus 18-án 13 óra 40 perctől 16 óra 5 percig alkalmazták, a Szolgálati Szabályzat 41.§ (4) bekezdés b) pontja szerint kezek előre illetve hátra bilincselésével. Az intézkedés során sérülés nem keletkezett, anyagi kár nem keletkezett.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

A 39.§ (2) bekezdés szerint az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget: *a)* passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat, *b)* aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erőfelfejtés útján is igyekszik azt megakadályozni, *c)* támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrré, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

A (3) bekezdés szerint a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: *a)* a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint *b)* a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

Az Rtv. 48. §-a szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy *a)* önkárosításának megakadályozására, *b)* támadásának megakadályozására, *c)* szökésének megakadályozására, *d)* ellenszegülésének megtörésére.

A Szolg. Szab. 41. §-a részletezi, annak (1) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit: *a)* aki erőszakos, garázdá magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, *b)* aki az intézkedő rendőrt, annak segítőtjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, *c)* akinek az elfogására büncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, *d)* akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, *e)* aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, *f)* akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy *g)* akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.

A Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (6) bekezdés a) pontjának első fordulata szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől, vagy az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik, vagy az érintett személyt a rendőr egyedül állítja elő, kivéve, ha az intézkedésben érintett kezei az erre a célra kialakított övhöz vannak bilincselve.

A Testület ehelyütt utal az Rtv.-ben rögzített arányossági követelményre, az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése, és az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése szerinti tartalommal.

A 15. § (1) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A 16. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A konkrét esetben a rendőri fellépés arányosságának vizsgálatakor a Testület elsődlegesen azt értékelte, hogy a panaszos a felszólításoknak sokadik alkalomra sem engedelmeskedett, sőt aktív magatartásával próbálta akadályozni a házkutatás lefolytatását, ezért az intézkedés sikerének érdekében vele szemben szükséges volt a bilincs alkalmazása. A Testület szerint a rendőrség figyelemmel volt az Rtv. 15. §-ában és a 16. § (1) bekezdésben foglalt arányosság követelményére, illetve a Szolgálati Szabályzat 39. §-ában előírt fokozatosság elvére, tekintettel arra, hogy a panaszos magatartása miatt az intézkedés eredményessége más, kisebb korlátozással járó módon nem volt biztosítható. Ezt igazolja az a tény is, hogy az intézkedés foganatosítása után a panaszos viselkedése együttműködővé vált, nem akadályozta tovább az intézkedést, tehát a bilincselés alkalmas volt a cél elérésére.

Abban a tekintetben, hogy a bilincselés a panaszosnak fájdalmat okozott-e, a Testület elfogadta a rendőri álláspontot, mely szerint a bilincs hátra helyzetben való alkalmazása a bilincs természetéből fakadóan diszkomfort érzetet kelt a bilincselés alanyában, ezt a körülményt tovább rontotta a panaszos testalkata. Az intézkedő rendőrök végig figyeltek a panaszos által jelzett problémára, és felülvizsgálták a bilincs felhelyezésének megfelelő voltát, továbbá az intézkedés végeztével ellenőrizték azt is, hogy a panaszosnak keletkezett-e bármilyen sérülése a bilincs alkalmazása által, mely során megállapították, hogy még hámsérülés sem volt található a csuklóján.

A Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben a rendőrök indokoltan és jogszerűen alkalmaztak bilincset, és ezzel indokolatlan fájdalmat nem okoztak a panaszosnak. Mindezekre tekintettel a Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltóságához való alapvető joga nem sérült.

2) A Testület vizsgálta a házkutatás során lefoglalt tárgyak lefoglalásának jogalapját.

A panaszos sérelmezte, hogy a dolgait véleménye szerint törvénytörően foglalták le, mivel állítása szerint a lefoglalás célja az volt, hogy vele „kibabráljának”, ezzel megakadályozzák a folyamatban lévő rendőrségi ügyei intézésében, és a lefoglaló rendőrök „kutakodjanak” az adathordozóin. Kifejtette továbbá, hogy szerinte azért vitték el a speciális kábel-csatlakozóit is, hogy a saját gépükön is olvasgatni, nézegetni tudják a személyes dolgait 2007-ig visszamenőleg.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a garázdaság miatt folytatott büntetőeljárásban a házkutatás foganatosítására határozattal, bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt került sor, mely eljárási cselekményen a cselekmény tárgyi bizonyítási eszközként szolgáló, a garázdaság elkövetéséhez használt (tanúk által megjelölt) fekete rúdlámpát, valamint olyan eszközöket kerestek, amelyek kép- és

hangfelvétel rögzítésére alkalmasak, és az által (a tanúk által elmondottaknak megfelelően) az elkövetési magatartást rögzíthették, illetve tartalmazhatták.

A panaszos által szemtanúk jelenlétében elkövetett cselekmény (a kutyáját az utcán bántalmazta, több alkalommal fején ütötte egy rúd zseblámpával, valamint belerúgott) felvetette a megalapozott gyanút arra vonatkozóan, hogy a panaszos bűncselekményt követett el. Az elkövetett cselekményre a Btk. 339. § (1) bekezdése hívható fel, mely szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Mivel a cselekmény szemtanúit a rendőrség meghallgatta az ügyvel kapcsolatban, melynek során kiderült, hogy a panaszos az eseményekről hang-, vagy képfelvételt készített, a rendőrség nem csak a bűncselekmény elkövetéséhez használt rúd zseblámpa lefoglalását tartotta indokoltnak, hanem minden olyan adathordozó szakértő általi vizsgálatát, amelyek tartalmazhatnak bármilyen bizonyítékot az esettel kapcsolatban.

A Testület megállapította, hogy a panaszos adathordozóinak lefoglalása és szakértő általi vizsgálata indokolt és jogszerű volt, egyetlen olyan körülmény sem merült fel, amely alapján arra lehetett volna következtetni, hogy a rendőrök szándéka a tárgyak lefoglalásával bármilyen jogszerűtlen okból történt volna. A lefoglalás mindezekre tekintettel nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, és egyben nem sértette személyes adatok védelméhez való jogát sem.

3) A Testület vizsgálta az intézkedés részrehajló voltát.

A panaszos állítása szerint a rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök „ki akarnak vele babrálni”, „összefabrikálnak ellene” különböző vádakot, és „vadásznak rá”.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a Sz. Rendőrkapitányság állománya, így a T. Rendőrőrs állománya sem elfogult a panaszossal szemben, az intézkedések nem részrehajló módon kerülnek végrehajtásra a vele kapcsolatos ügyekben. A körzeti megbízottak azért intézkednek vele szemben rendszeresen, mert a panaszos az őrs illetékességi területén lakik, 2013. óta folyamatosan konfliktusban áll a lakókörnyezetével, szomszédaival, ami miatt az őrs körzeti megbízottaihoz több állampolgári panasz is érkezett, sor több büntetőeljárásban hol sértett, hol feljelentett személy volt.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni tilos, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok csekély volta miatt nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a panaszossal szembeni többszöri rendőri intézkedéseknek jogalapja megfelelő volt-e, azonban a jelen panasz tárgyává tett intézkedés célja és jogalapja megállapíthatóan megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek, részrehajlás nem merült fel.

Mindezekre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült, nem érte hátrányos megkülönböztetés azáltal, hogy vele szemben indokoltan és jogszerűen intézkedést foganatosítottak.

4) A Testület vizsgálta a rendőrség által készített dokumentáció megfelelő voltát.

A panaszos beadványában közokirat-hamisítás büntettének elkövetésével vádolta B. K. r. őrnagyot, mivel a r. őrnagy által aláírt, és a panaszos által átvett dokumentum szerint a panaszos vallomását a S. Rendőrőrsön vették fel, ahol a panaszos – elmondása szerint – még soha nem járt.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a panaszost 2017. augusztus 18-án gyanúsítottként, majd folytatólagosan is K. L. r. zászlós hallgatta ki, aki a S. Rendőrőrs nyomozója. A RobotzsaruNeo ügyviteli rendszer a készített jegyzőkönyvek első bekezdésében, az eljárási cselekmény helyszínéként az adott rendőr munkahelyeként beállított objektumot, irodát jelöli meg. Ezért K. L. r. zászlós által készített jegyzőkönyvekben a S. Rendőrőrs került megjelölésre, amelyet a rendőr a jegyzőkönyv felvétele során nem javított át. A gyanúsított kihallgatása alkalmával a r. őrnagy nem volt jelen, a gyanúsítottal nem találkozott, még a rendőrkapitányság épületében sem tartózkodott. Az őrizetbe vételi határozatot – vezető ügyeletes parancsnokként – a lakásán írta alá, így sem ő, sem a kihallgatást végző kolléga nem követett el közokirat-hamisítást.

A Testület megállapította, hogy a panaszos által közokirat-hamisításként megjelölt cselekmény egy egyszerű adminisztrációs hibára vezethető vissza, amely nem volt alkalmas arra, hogy sértse a panaszos bármelyik alapvető jogát. Mindezekre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült a dokumentáció hibás elkészítése miatt.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal szemben a rendőrök indokoltan és jogszerűen alkalmaztak bilincset, és ezzel indokolatlan fájdalmat nem okoztak a panaszosnak. Mindezekre tekintettel a Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltóságához való alapvető joga nem sérült. A panaszos adathordozóinak lefoglalása és szakértő általi vizsgálata indokolt és jogszerű volt, egyetlen olyan körülmény sem merült fel, amely alapján arra lehetett volna következtetni, hogy a rendőrök szándéka a tárgyak lefoglalásával bármilyen jogszerűtlen okból történt volna. A lefoglalás mindezekre tekintettel nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, és egyben nem sértette személyes adatok védelméhez való jogát sem. A panaszossal szemben indokoltan intézkedtek a rendőrök, nem volt semmilyen körülmény, amely részrehajló intézkedésre utalt volna, így a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült, nem érte hátrányos megkülönböztetés azáltal, hogy vele szemben indokoltan és jogszerűen intézkedést fogantatosítottak. A Testület megállapította, hogy a panaszos által közokirat-hamisításként megjelölt cselekmény egy egyszerű adminisztrációs hibára vezethető vissza, amely nem volt alkalmas arra, hogy sértse a panaszos bármelyik alapvető jogát. Mindezekre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült a dokumentáció hibás elkészítése miatt.

A panaszos előzetes tiltakozására figyelemmel a Testület az Rtv. 93.§ (2) bekezdése alapján az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2018. március 8.

Dr. Lukács Tamás

elnök

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos

előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba

testületi tag